

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 5C/650/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315213936
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Sivák
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2024:8315213936.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom Mgr. Petrom Sivákom v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom C. XXXXX/XX, D., právne zastúpený JUDr. Ing. Michal Juhás - advokát, Mojmirova 12, 040 01 Košice proti žalovaným: v 1. rade E. F., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom A. XX, G., v 2. rade H. E. I., nar. X. X. XXXX, trvale bytom J. XXXX/X, D., právne zastúpená JUDr. Jánom Polákom - advokátom, Miletičova 64, P. O. BOX 77, 820 05 Bratislava 25, v 3. rade Slovenská republika, zastúpená Okresný úrad Prešov, Masarykova 10, 080 01 Prešov, v konaní o zaplatenie 49.000,-- eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca podal dňa 11.12.2015 na Okresný súd Humenné žalobu, ktorou žiadal zaviazať žalovaných v 1. až v 3. rade zaplatiť mu sumu 49.000,-- eur spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 6. 10. 2004 až do zaplatenia, ako aj zaplatiť mu trovy konania.

Žalobu odôvodnil tým, že nadobudol splatnú pohľadávku voči nebohému dlžníkovi a poručiteľovi K. L., r. č.: XXXXXX/XXXX, bytom J. XX, G., ktorý zomrel XX. X. XXXX. Žalovanú pohľadávku postúpila na pôvodného žalobcu M. B. E. F., nar. XX. X. XXXX podľa zmluvy o postúpení z X. X. XXXX.

Žalobou si uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia od právnych nástupcov po pôvodnom dlžníkovi a poručiteľovi K. L. vo výške 40.165,-- eur z dôvodu neplatného právneho úkonu a to kúpnej zmluvy zo dňa X. XX. XXXX, kde kupujúcim bol postupca a predávajúcim poručiteľ K. L.. Predmetom kúpnej zmluvy bola nehnuteľnosť rodinný dom zapísaný na LV č. XXXXX k. ú. D.. Krajský súd v Prešove svojím rozsudkom právoplatným dňa 16. 1. 2014 sp. zn. 8Co/19/2013 rozhodol tak, že nehnuteľností boli určené do vlastníctva D. N. a K. N. z dôvodu, že vyššie uvedená kúpna zmluva je neplatná. Z tohto dôvodu si účastníci musia vydať všetko, čo nadobudli z neplatného právneho úkonu. Okrem toho si žalobca v žalobe uplatňuje aj nárok trov pôvodného súdneho konania vo výške 8.835,-- eur v zmysle § 42 OZ.

Žalobca uviedol, že nevie kto je dedičom po nebohom poručiteľovi a dlžníkovi K. L., či to sú žalovaní v 1., 2. alebo 3. rade. Podľa jeho vedomostí prebieha konanie o neplatnosť testamentu tohto poručiteľa a tak nie je možné ustáliť okruh dedičov. Suma na istine tak predstavuje spolu sumu 49.000,-- eur. Dedičské konanie nie je skončené.

2. Okresný súd Humenné následne vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 18.09.2020 a to tak, že:

I. Súd z a s t a v u j e konanie voči žalovanej v 1. rade a žalovanému v 3. rade.

II. Žalovanej v 1. rade nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a.

III. Žalovanému 3. rade p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v celom rozsahu, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Súd z a m i e t a žalobu o zaplatenie istiny 49.000,-- eur voči žalovanej v 2. rade.

V. Súd z a v ä z u j e žalovanú v 2. rade zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania zo sumy 49.000,-- eur vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 6. 10. 2004 do 19. 7. 2020 a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

VI. Súd p r i z n á v a žalobcovi voči žalovanej v 2. rade nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Po odvolaní zo strany žalovaného Krajský súd v Prešove svojim uznesením zo dňa 29.11.2021, zrušil rozsudok v jeho napadnutej časti vo výroku o úrokoch z omeškania a o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vyslovil právny názor, že rozhodnutie je dostatočne neodôvodnené, čo sa týka priznaného úroku z omeškania vo vzťahu k uplatnenému nároku na bezdôvodné obohatenie ako aj náhrady škody. Na uvedený spor je potrebné aplikovať § 563 Občianskeho zákonníka a dôležitá je skutočnosť, kedy veriteľ dlžníka vyzval na plnenie.

3. Následne Okresný súd Humenné vo veci rozhodol rozsudkom z 22.04.2022 tak, že:

I. Súd z a v ä z u j e žalovanú v 2. rade zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania zo sumy 49 000 eur vo výške 5 % ročne od 21.12.2016 až do 19.07.2020 a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu o zaplatenie úroku z omeškania z a m i e t a.

III. Súd p r i z n á v a žalobcovi voči žalovanej v 2. rade nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku vyšším súdnym úradníkom.

4. Po podaní odvolania Krajský súd v Prešove svojim rozsudkom zo dňa 26.09.2023 rozhodol tak, že:

Potvrďuje rozsudok vo výroku I.

Zrušuje rozsudok vo výroku III. a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Predmetom konania po rozhodnutí Krajského súdu tak ostalo v tomto štádiu konania len rozhodovanie o trovách konania. Krajský súd v Prešove vo svojom zrušujúcom uznesení výroku o trovách konania uviedol v bode 18: Pokiaľ ide o výrok o trovách konania strán sporu, je potrebné vo všeobecnosti uviesť, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania strán, platí zásada zodpovednosti za výsledok a zásada zodpovednosti za zavinenie a náhodu, a teda ust. § 255 a nasl. CSP. Keďže povinnosť nahradiť trovy konania sa môže v tom-ktorom konkrétnom prípade javiť ako neprímeraná tvrdosť, ust. § 257 CSP umožňuje súdu, aby vo výnimočných prípadoch z dôvodov hodných zvláštneho zreteľa strane, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania, túto náhradu celkom alebo sčasti nepriznal. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad, a či sú tu dôvody zvláštneho zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci, prihliadne sa tiež k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom strán sporu, keď je potrebné vziať zreteľ nielen na pomery toho, kto by mal nahradiť trovy konania, ale musí sa uvážiť aj to, ako by sa takéto rozhodnutie dotklo majetkových pomerov oprávnenej strany, k okolnostiam, ktoré viedli k uplatneniu nároku a pod.

6. Dôvody hodné osobitného zreteľa ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nedefinuje ale výklad ponecháva na súdnu prax. K dôvodom hodným osobitného zreteľa možno zahrnúť neprímeranú tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povahu a okolnosti sporu, zložitnosť doposiaľ neriešenej právnej problematiky, osobitné pomery strany sporu, či nízky príjem.

7. Nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale procesného práva, preto otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu, je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, t.j. z hľadiska vzťahu výsledku správania sa žalovaného k požiadavke žalobcu. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 25.10.2010, sp. zn. 3 Sžo/225/2010).

8. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

9. Toto zákonné ustanovenie predstavuje odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok v zmysle ust. § 255 CSP, aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie v zmysle ust. § 256 ods. 1 CSP. Súd podľa neho nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu nahradit' trovy konania úspešnej strane, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. Dôvody hodné osobitného zreteľa ani výnimočné okolnosti zákon neuvádza ani exemplifikatívne. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnej praxi. To však neznamená, že tým vytvára priestor na celkom voľnú úvahu súdu. V zmysle dnes už ustálenej judikatúry (napr. uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 17/2009, sp. zn. 5 Cdo 67/2010 či sp. zn. 3 MCdo 46/2012) ustanovenie § 257 CSP nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvoľie), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradit' trovy konania výnimočne prihliadnuť. Ustanovenie § 257 CSP preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. Strane, ktorá mala vo veci úspech, nemožno nepriznať náhradu trov podľa výnimočného ustanovenia len na základe všeobecného hodnotiaceho záveru. Hranice sudcovskej úvahy sú dané účelom právnej úpravy náhrady trov konania, ktorá jej nepriznanie úspešnej strane pripúšťa len ako výnimku zo všeobecného procesného princípu zodpovednosti za výsledok sporového konania. Priamo z textu zákonného ustanovenia vyplýva, že súd by mal podľa neho rozhodovať iba vo výnimočných prípadoch. Zmyslom predmetného zákonného ustanovenia je, že ak súd zvolí postup podľa neho, nemôže žiadnej zo strán priznať náhradu trov konania. Napriek doslovnému zneniu ustanovenia § 257 CSP nepriznanie sa môže týkať všetkých trov alebo len ich časti. Na účely moderácie nie je rozhodujúce, na základe akej zásady boli trovy uložené a ktorá strana ich má platiť.

10. Následne Okresný súd Humenné zaslal stranám sporu na vyjadrenie toto rozhodnutie Krajského súdu v Prešove a strany sporu sa ohľadom nároku na náhradu trov konania vyjadrili tak, že:

Právny zástupca žalobcu uviedol, že si aj naďalej uplatňuje nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v 2. rade v celom rozsahu, a to z dôvodu, že vo veci samej bol žalobca v celom rozsahu úspešný, preto mu bola vlastne priznaná žalovaná istina aj úroky z omeškania a žalobca si tento svoj nárok uplatnil riadne a včas. Uviedol, že žalobca ako veriteľ nemôže niesť zodpovednosť za to, aké boli vzťahy medzi žalovanými navzájom, hlavne medzi žalovanou v 1. rade a žalovanou v 2. rade, medzi ktorými prebiehalo dedičské konanie, resp. spory, ktoré trvali niekoľko rokov a do ktorého žalobca nemal právo zasiahnuť a nemohol predvídať. Žalobca poukázal na bod 26 rozsudku Krajského súdu v Prešove, ktorý uviedol, že výrok o náhrade trov konania, ktorý bol zrušený je všeobecný, je potrebné ho precizovať, avšak odvolací súd neuviedol, že tento výrok je nesprávny. Žalobca uviedol, že priznanie nároku na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanej v 2. rade je aj v súlade s dobrými mravmi a v súlade s § 255 CSP a nie je to dôvod na aplikáciu § 257.

Právny zástupca žalovanej v 2. rade uviedol, že nie je pravda, aby bol žalobca v konaní sám len v celom rozsahu úspešný, pretože mu bola v konaní z predchádzajúcim rozsudkom priznaná len časť príslušenstva, a to úrokov z omeškania, pričom zvyšok úrokov z omeškania bol zamietnutý a jeho úspech ohľadom úrokov z omeškania bol maximálne 10 %, nie viac. Právny zástupca žalovanej v 2. rade poukázal na to, že výrok o zaplatení istiny 49.000,-- eur bol predchádzajúcim rozsudkom zamietnutý, a teda procesne ani tu nemožno hovoriť o úspechu žalobcu. Poukázal na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, že súd priznal nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 17.10.2011 sp. zn. 7Cdo/129/2011 podľa ktorého úspech v konaní treba chápať v závislosti od výsledku súdneho sporu, pričom pod úspechom treba rozumieť, úspech v zmysle

procesného výsledku. Plný úspech je na strane odporcu vtedy, ak súd návrh v celom rozsahu zamietne. Poukázal v tomto smere aj na uznesenie Ústavného súdu SR z 30.09.2014 sp. zn. II. ÚS 599/2014, že pri rozhodovaní o trovách konania, všeobecný súd nemôže prihliadnuť na dôvod zamietnutia žaloby vo veci samej, avšak z pohľadu nároku na náhradu trov konania je podstatné, či bol účastník konania neúspešný, resp. v akom rozsahu bol neúspešný. Nie je podstatné, či žaloba bola zamietnutá pre nedostatok naliehavého právne záujmu na požadovanom určení alebo zamietnutá pre vecnú neopodstatnenosť žalobného návrhu. Právny zástupca žalovanej v 2. rade podotkol, že v tomto konkrétnom spore súd zamietol žalobu v časti istiny 49.000,-- eur práve pre neopodstatnenosť, lebo v čase, keď súd o istine rozhodoval, už tento nárok žalobcu neexistoval. V tejto súvislosti poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Trnave z 15.04.2014 sp. zn. 24Co/446/2013 podľa ktorého má žalobca vo veci plný úspech len vtedy, ak súd žalobe vyhovie v celom rozsahu. Rovnako postupoval aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku z 27.11.2013 sp. zn. 43Cob/108/2013 podľa ktorého, žalobca počas konania do vyhlásenia rozsudku po uhradení časti žalovaného nároku, nezoberie žalobu v tejto časti späť, a súd z tohto dôvodu v tejto časti žalobu zamietne, nemôže byť žalobca v tejto časti úspešný.

Z tohto dôvodu právny zástupca žalovanej v 2. rade žiadal, aby súd vo veci o trovách konania rozhodol tak, že priznáva nárok na náhradu trov konania žalovanej v 2. rade voči žalobcovi.

11. Na uvedený prípad sa použijú predovšetkým ustanovenia týchto právnych predpisov (predmetom sporu ustanovené len na rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania medzi stranami) :

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomerov aj úspechu vo veci. Podľa ods. 2, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

12. Vzhľadom na právny názor Krajského súdu v Prešove, ktorý zrušil predchádzajúci výrok o trovách konania, ktorým súd priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu žalobcovi voči žalovanej v 2. rade a vzhľadom na vyššie uvedené vyjadrenia strán sporu, súd vo veci rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania, a to za použitia § 257 CSP.

13. Dôvodom je, že predmetom tohto súdneho konania, tak ako je to uvedené vyššie, bola žaloba veriteľa na zaplatenia istiny 49.000,-- eur s príslušenstvom voči žalovaným v 1. až 3. rade, ktorú podal na Okresný súd Humenné. Tak ako je to uvedené vyššie, žalobu podal voči viacerým žalovaným a to z dôvodu, že pôvodný dlžník zomrel, dedičské konanie nebolo ukončené a nebolo zrejmé, kto bude, resp. je právnym nástupcom – dedičom po zomrelom pôvodnom dlžníkovi (K. L.). Zo súdneho spisu je zrejmé, že dedičské konanie nebolo ukončené, pretože sa začalo konanie o určení neplatnosti testamentu – závetu, ktoré trvalo niekoľko rokov medzi žalovanou v 1. rade a žalovanou v 2. rade, a toto konanie skončilo až rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/138/2018 zo dňa 13.08.2019, právoplatné 04.10.2019. V nadväznosti na to, až dňa 06.07.2020 Okresný súd Humenné vyznačil doložku právoplatnosti a vykonateľnosti na uznesenie Okresného súdu Humenné zo dňa 30.04.2020 sp. zn. 13D/169/2013, právoplatné a vykonateľné 20.07.2020. Súd zdôrazňuje tieto skutočnosti, aby bolo zrejmé, že práve v tomto skutkovom a právnom stave súd vidí splnenie podmienok podľa § 257 CSP, a to dôvod hodný osobitného zreteľa v predmete sporu, ako aj u stranách sporu na strane žalobcu, ako aj na strane žalovaného. Žalovaná v 2. rade sa následne na základe vyššie uvedených rozhodnutí Najvyššieho súdu, ako aj dedičských rozhodnutí stáva právoplatnou dedičkou po nebohom pôvodnom dlžníkovi pánovi L. a výsledkom bolo, že okamžite ako mohla nakladať s dedičstvom, zaplatila žalobcovi ako veriteľovi žalovanú istinu 49.000,-- eur (predmet tohto sporu) a keďže žalobca v tejto časti žalobu nezobral späť v čase, keď rozhodoval súd, Okresný súd Humenné musel rozsudkom, tak ako je to uvedené vyššie v tejto časti žalobu zamietnuť (čo správne zdôrazňuje právny zástupca žalovanej v 2. rade). Predmetom sporu tak ostali úroky z omeškania k tejto istine, o ktorej súd rozhodol vyššie uvedeným rozsudkom.

14. V tomto prípade teda ide o výnimočný prípad a dôvod hodný osobitného zreteľa v predmete sporu tohto konania a v osobách strán sporu a to z dôvodu, že podľa názoru súdu, tak ako to bolo uvedené už v predchádzajúcich rozsudkoch, žalobca ako veriteľ nemal inú možnosť, len podať túto žalobu na zaplatenie voči prípadným dedičom (keďže nebolo verejné, kto sú dedičia, žaloval

troch možných), pretože v opačnom prípade by mohlo nastať premlčanie tejto pohľadávky aj napriek dedičskému konaniu, na čo už podotkol Krajský súd v Prešove vo svojom rozsudku citáciou rozsudku Najvyššieho súdu v Českej republike. Zo strany žalobcu takto bolo konanie v súlade s právom, nešlo o šikanózne konanie a nešlo ani o konanie v rozpore s dobrými mravmi.

15. Na druhej strane, teda na strane žalovaných však súd musí podotknúť, že v čase podania tejto prvotnej žaloby nebolo zrejmé, kto bude, resp. je dedičom a právnym nástupcom po nebohom pôvodnom dlžníkovi pánovi L., teda predovšetkým, či žalovaná v 1. rade alebo žalovaná v 2. rade, a to vzhľadom na to, že sa niekoľko rokov viedlo konanie o určenie neplatnosti závetu, ktoré skončilo rozhodnutím Najvyššieho súdu, tak ako je to uvedené vyššie. Túto situáciu a tieto súdne spory pritom nespôsobil ani žalobca, avšak ani žalovaná v 2. rade, ktorá sa nakoniec stala právoplatnou dedičkou. Zo súdneho spisu je zrejmé, že žalovaná v 2. rade si uplatnila len svoje práva, taktiež nenaťahovala žiadne zo súdnych konaní, vrátane dedičského konania, resp. konanie o neplatnosť závetu, ani toto konanie o zaplatenie sumy 49.000,-- eur a akonáhle sa stala právoplatnou dedičkou, zaplatila istinu žalobcovi, pričom vtedy už mohla nakladať s dedičstvom. Súd teda konštatuje, že ani na strane žalovanej v 2. rade nejde o zneužitie práva alebo úmysel nezaplatiť žalobcovi žalovanú pohľadávku. Súd bral do úvahy aj skutočnosť, že v konaní nebolo preukázané, aby žalovaná v 2. rade mala dostatok majetku na to, aby uhradila žalovanú istinu 49.000,-- eur s príslušenstvom žalobcovi skôr, teda pred skončením dedičského konania, resp. konania o neplatnosť závetu.

16. Z tohto dôvodu má súd za to, že v tomto konkrétnom spore ohľadom náhrady trov konania boli splnené zákonom stanovené podmienky podľa § 257, teda sú to dôvody hodné osobitného zreteľa v predmete sporu a v osobách strán sporu, pričom ide o výnimočný prípad a jediné spravodlivé rozhodnutie je rozhodnúť tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania, resp. že sa nárok na náhradu trov konania stranám nepriznáva, čo je podľa názoru súdu a aj v súlade s dobrými mravmi.

17. Podľa názoru Okresného súdu na tieto skutočnosti už poukazoval v zrušujúcom výroku o trovách konania odvolací súd vo vyššie uvedenom rozsudku.

18. Z tohto dôvodu súd nevyhovel návrhu žalobcu, aby mu súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v 2. rade v celom rozsahu, avšak súd nevyhovel z tohto dôvodu ani návrhu právneho zástupcu žalovanej v 2. rade, aby jej súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Pokiaľ by súd rozhodoval o trovách konania podľa § 255, teda podľa pomeru úspechu vo veci, v tomto prípade by musel Okresný súd zohľadniť, že naozaj konanie v časti o zaplatení istiny 49.000,-- eur čo sa týka procesného úspechu bolo v prospech žalovanej v 2. rade, pretože v tejto časti súd žalobu zamietol, tak ako to je uvedené vo vyššie uvedenom rozsudku, pretože v čase, keď o nej prvostupňový súd rozhodoval, táto istina už bola žalovanou v 2. rade žalobcovi zaplatená (po právoplatnom skončení dedičského konania), pričom žalobca napriek tomu v tejto časti žalobu späť nezobral. Rovnako čo sa týka príslušenstva tejto žalovanej istiny, a to úrokov z omeškania, súd poukazuje, že žalobca bol v tejto časti – úrokov z omeškania úspešný len pomerne, nie v celom rozsahu (vid'. vyššie uvedený rozsudok, ktorým sa riešili úroky z omeškania, a to rozsudok Okresného súdu Humenné, ako aj odvolacieho súdu).

19. Súd však tak ako je to vyššie uvedené nemohol o trovách konania rozhodnúť podľa pomeru úspechu podľa § 255, pretože tu boli splnené zákonné podmienky podľa § 257 CSP, teda že súd výnimočne neprizná nárok na náhradu trov konania stranám sporu, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.